12/11/2018

Ο π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης περί ΚΥΡΙΑΚΗΣ Η΄ ΛΟΥΚΑ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φωκίδος

Του Πρωτοσυγκέλλου της Ι.Μ. Φωκίδος, Γέροντος Νεκταρίου Μουλατσιώτη

Αγαπητοί μου αδελφοί.

Σήμερα ο άγιος Ευαγγελιστής Λουκάς μέσα στο Ιερό Ευαγγέλιό του, διέσωσε μια ακόμη σημαντική παραβολή που είπε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός προς τον λαό του Ισραήλ, θέλοντας να τον διδάξει τι σημαίνει έλεος και αγάπη. Ας μη μείνουμε ωστόσο μόνο στα εξωτερικά στοιχεία της παραβολής αυτής. Ας διεισδύσουμε στα βαθιά της νοήματα.

Εδώ ο Κύριός μας αναφέρει ότι ένας άνθρωπος κατέβαινε με τα πόδια από τα Ιεροσόλυμα στην Ιεριχώ. Στο δρόμο όμως του επιτέθηκαν ληστές, τον τραυμάτισαν θανάσιμα και τον άφησαν σχεδόν ημιθανή στη μέση του δρόμου. Του έκλεψαν δε ότι είχε και δεν είχε επάνω του, ακόμη και τα ρούχα του.

Αρκετοί άνθρωποι και ιερείς πέρασαν από δίπλα του βλέποντάς τον καταμεσής του δρόμου να ξεψυχάει, αλλά και κανείς τους δεν του έδωσε σημασία. Εδώ καθρεφτίζεται μια κοινωνία ανθρώπων άσπλαχνη και αδιάφορη, χωρίς αγάπη για τον πλησίον. Μια κοινωνία φίλαυτη όπου έχοντας ο καθένας κατά νου μόνο τα δικά του θέματα και προβλήματα, περπατά στους δρόμους των πόλεων χωρίς καν να βλέπει το τι συμβαίνει δίπλα του. Ομοίως και ο πλούσιος της προηγούμενης παραβολής που ανέφερε ο Κύριός μας, έκανε ότι δεν έβλεπε τον φτωχό και ανήμπορο Λάζαρο έξω από την πόρτα του.

Είδαμε εντούτοις και το τέλος τους ποιο ήταν. Επιθυμούμε λοιπόν κι εμείς να έχουμε το ίδιο τέλος; Φυσικά και όχι. Ας προσέξουμε τι επαναλαμβάνει ο Κύριός μας με την σημερινή παραβολή Του, θέλοντας να καταδείξει αρνητικά την ασπλαχνία, την αδιαφορία και την έλλειψη αγάπης προς τον γείτονά μας και τον πλησίον μας. Όλοι πέρασαν αδιάφορα δίπλα από τον ημιθανή άνθρωπο, τον πληγωμένο από τις επιθέσεις των συνανθρώπων του.

Ακούγοντας αυτή την παραβολή αναλογίζεται κανείς: Οι κοινωνίες των ανθρώπων εκείνης της εποχής ήταν σχετικά άγριες, απολίτιστες και κυρίως δεν είχαν διδαχθεί την αγάπη, την συγκατάβαση και την ευσπλαχνία διότι δεν είχαν γνωρίσει ακόμη τον Ιησού Χριστό και την ευαγγελική διδασκαλία Του. Σήμερα όμως; Δυο χιλιάδες χρόνια μετά είναι δυνατόν οι ανθρώπινες κοινωνίες να παρουσιάζουν τέτοια συμπτώματα σκληρότητας και αναλγησίας; Δυστυχώς ναι, είναι δυνατόν! Διότι ήλθε ο Χριστός, ήλθε το Φως, αλλά οι άνθρωποι Τον περιφρόνησαν, προτιμώντας να ζουν στο σκοτάδι και να πράττουν τα έργα του σκότους.

Αλήθεια, σκεφτήκαμε ποτέ, πόσους αδύναμους οικονομικά συνανθρώπους μας πετούν καθημερινά στους δρόμους οι τραπεζίτες; Ποιοι από εμάς έτρεξαν να σταθούν κοντά τους να τους συμπαρασταθούν και να εμποδίσουν την λεηλασία των περιουσιών τους; Πόσοι άστεγοι και πεινασμένοι βρίσκονται, αδελφοί μου, στις γωνίες των δρόμων και στα σοκάκια των πόλεων και εμείς περνούμε αδιάφοροι δίπλα τους, καθώς δεν είναι δικοί μας άνθρωποι; Πόσες χιλιάδες παιδιά σέρνονται και πεθαίνουν καθημερινά στους δρόμους επειδή εμείς με την αδιαφορία μας αφήσαμε τους εμπόρους των ναρκωτικών να πλουτίζουν σκοτώνοντας τα νειάτα της Πατρίδας μας; Πόση αδιαφορία ακόμα δείχνουμε για την αληθινή

αγωγή που χρειάζονται τα παιδιά μας, όταν οι επιτήδειοι τα βομβαρδίζουν ανελέητα με σκουπίδια; Τραγικά ομοιάζουμε δυστυχώς με τους αδιάφορους εκείνους ανθρώπους της σημερινής παραβολής που προσπέρασαν τον ημιθανή αδελφό τους, κάνοντας ότι δεν τον είδαν και δεν τον πρόσεξαν…

Το δεύτερο μήνυμα που λαμβάνουμε σήμερα είναι βαθιά πνευματικό. Ο ημιθανής άνθρωπος τελικά είμαστε όλοι εμείς. Οι ληστές και οι κλέπτες που μας πλήγωσαν θανάσιμα το σώμα και την ψυχή μας είναι οι δαίμονες, που με τα βέλη της αμαρτίας μάς φέρνουν ένα βήμα πριν την αιώνια καταδίκη της ψυχής μας στην κόλαση. Τα ρούχα και ό,τι άλλο έκλεψαν από τον ημιθανή, είναι οι αρετές που είχε στολίσει ο Θεός τον άνθρωπο. Ο καλός Σαμαρείτης που σκύβει και αναλαμβάνει την σωτηρία του χτυπημένου από τις θανάσιμες πληγές, και μάλιστα με αντίτιμο το αίμα Του, είναι ο Κύριός μας, ο Ιησούς Χριστός. Το δε πανδοχείο στο οποίο εισάγει τον ετοιμοθάνατο για να θεραπευθεί από τις πληγές, είναι η Εκκλησία.

Αλήθεια, πόσοι από εμάς αδελφοί μου, ακούγοντας ή διαβάζοντας σήμερα το ευαγγελικό ανάγνωσμα, έλαβαν και κατανόησαν όλα αυτά τα μηνύματα; Αντιλαμβάνεσθε τώρα το γιατί ο Κύριός μας έλεγε συχνά στον λαό του: «Μακάριος είναι εκείνος που έχει τα αυτιά του για να ακούει τι λέγει το Πνεύμα το Άγιο εις αυτόν». Είθε να ακούσουν και τα δικά μας ψυχικά αυτιά τα λόγια του Κυρίου και να γίνουμε ευσπλαχνικοί όπως είναι και ο Διδάσκαλός μας. Αμήν.

ΠΗΓΗ: freemonks.gr